

taire Kundskab og sunde Fornuft vil tilstige ham Nødvendigheden af at ophæve dette Etæblisement. Det har i mangfoldige Aar ikke været til andet Brug end aarlig at stille os af med en Sum Penge, som nægter Renten af en meget betydelig Capital; at den som Fæstning aldeles Intet har haft at betyde, derom ere alle kyndige Militaire enige, og Nyttens af at vedligeholde den som Fæstning er vistnok mere end tvivlsom; at vedligeholde den som Nødhavn, med ganske ringe Udgifter, er vistnok Alt det, man kan forlange af fornuftige Folk. Naar den ærede Minister ansøger, at Omstændighederne ere saaledes, at man bør befæste Batteriet Trekroner, for at forhindre Eskaladeringer, saa maa der jo dog være nogen særdeles Grund derfor i Aar fremfor det tidligere Aar, hvori man hidtil ikke har hørt tale om dette extraordinaire Værn for Trekroner. Man vil maaskee sige, at vi leve i saadanne Tider, at man ikke veed, hvad der kan indtræffe, og at hele Europa er i en saa forunderlig Tilstand, at vi aldeles ikke vide, hvem der kan komme og tage Trekroner; men hertil maa jeg svare, at vi dog sandelig ikke have Raad til at sørge for at imødegaa alle Muligheder, vi maae kun gaae efter Rimelighed, og jeg troer da, at der ingen Rimelighed er for, at Nogen vil tage Trekroner i Aar. Der kan jo dog fornuftigviis ingen Tanke være om, at vi skulde komme i Strid med de store Bestmagter — jeg haaber i det Mindste, at det aldrig vil skee — thi det vilde være vor fuldkomne Tilintetgjørelse, ligesaavist som det vilde stride imod hele Befolkningens Ønske, men hvem skulde ellers komme og angribe os? Jeg indseer det ikke, thi naar Bestmagterne have Østersøen i Besiddelse, saa kunne vi vel ikke antage, at Russerne skulde melde sig til Trekroner; Preussens behøve vi vist ikke at frygte for, og hvad det angaaer at komme i Krig med Sverrig eller Holland, da er det Første ligesaa unaturligt og urimeligt at antage som det Sidste. Naar den ærede Minister siger, at det dog alligevel kunde være muligt, at der kunde komme en Fjende, som vilde eskaladere Trekroner, saa maa jeg henstille til den ærede Minister, som kjender disse Sager meget bedre end jeg, om nogen Fjende, der

vilde angribe Kjøbenhavn, vilde være saa letsindig at øde sine Skibe og sin Ammunition paa at angribe Trekroner. Jeg troer tværtimod, at han vilde gaae Trekroner aldeles forbi, lægge sig imellem Provestenen og Kastrop, og uhindret skyde Bomber lige ned i denne Sal. Der er ikke mindste Rimelighed for, at Nogen vilde angribe Trekroner, og dersom der skulde opstaae Frygt for, at dette Tilfælde dog kunde indtræde, saa er jeg underrettet om, at man paa to Uger fuldstændigt kan have det hele Apparat færdigt, men det vilde dog være temmelig forunderligt, om vi en smuk Morgenstund pludseligt og uventet skulde finde en mægtig Flaade i Færd med at tage Trekroner. Jeg raader derfor ganske bestemt til, at vi ikke bevilge denne Sum, og jeg antager, ligesom den ærede Minister, men af en modsat Grund, at det er overmaade heldigt, at Rigsdagen er samlet, ikke for at bevilge, men for at nægte denne Sum.

**Marineministeren:** At den ærede sidste Taler ikke tidligere har hørt tale om disse Bomme, er ikke min Skyld; thi dersom han havde været Medlem af Defensionscommissjonen eller kjendt dens Forhandlinger, saa vilde han have erfaret, at det deri var et stadig Punkt for Forhandling, men det var ikke muligt at sætte Trekroner tilbørlig i Stand paa eet Aar, man har opsat det adskillige Gange, og nu har man bestemt at tage Noget for ad Gangen. Med Hensyn til, hvad der blev anført om, at det foreslaaede Arbejde kunde gøres færdigt i to Uger, da maa jeg bemærke, at dette i al Fald kun kunde skee under den Betingelse, at Materialet er tilstede, men issor kunde vi, for at tage et Exempel, maaskee ikke have faaet det færdigt paa 6 til 8 Maaneder, da vi ikke havde Materiale dertil, og man maa altsaa i Tide forlange de dertil fornødne Penge.

**A. Sage:** Jeg skal blot gjøre den Bemærkning, at naar den ærede Minister har anført, at denne Plan er indbefattet i den Betænkning over Defensionsarbejdet, der skal være udarbejdet, saa indrømmer den ærede Minister altsaa med det Samme, at det er en Deel af den meget store Plan, men indtil denne Plan engang kommer til Udførelse og